

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 kwietnia 2020 r.

Pozycja 125

POSTANOWIENIE

z dnia 30 stycznia 2020 r.

Sygn. akt Tw 10/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Gminy Stężycza o zbadanie zgodności:

art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) w zakresie, w jakim „pozbawia on Radę Gminy możliwości przyznania Wójtowi dodatku specjalnego (...), kiedy Wójt jest również pracownikiem samorządowym i tym samym przysługuje mu (...) dodatek specjalny” z art. 165 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 4 ust. 2 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607),

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg

UZASADNIENIE

Rada Gminy Stężycza (dalej: wnioskodawca), za pośrednictwem radcy prawnego ustanowionego z wyboru, złożyła 28 sierpnia 2019 r. (data nadania) wniosek w Trybunale Konstytucyjnym.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p.TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. Wnioskodawca, stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK, dołączył do wniosku uchwałę nr VII/103/2019 z 25 czerwca 2019 r w sprawie skierowania wniosku do Trybunału

Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności niektórych przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych [Dz. U. z 2019 r. poz. 1282; dalej: ustawa o pracownikach samorządowych] z przepisami Konstytucji RP a także z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie (dalej: uchwała). Stanowi ona podstawę wszczęcia niniejszego postępowania.

3. Trybunał stwierdza, że uchwała została podjęta przez uprawniony organ oraz w trybie wynikającym z obowiązujących przepisów. Wniosek jest tożsamy treściowo z powołaną w pkt 2 uchwałą. W § 1 uchwały wyraźnie wskazano wzorce kontroli, tj. art. 165 ust. 2 Konstytucji oraz art. 4 ust. 2 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607). Uchwała precyzuje także przedmiot kontroli, którym uczyniono art. 36 ust. 5 ustawy o pracownikach samorządowych w zakresie, w jakim pozbawia on Radę Gminy możliwości przyznania wójtowi dodatku specjalnego, skoro jest on również pracownikiem samorządowym i tym samym przysługuje mu wskazany w tym przepisie dodatek specjalny.

4. Trybunał uznaje, że analizowany wniosek jest należycie uzasadniony. Zawiera w szczególności wskazanie okoliczności, które wnioskodawca uznaje za przesądzające o niekonstytucyjności zaskarżonego przepisu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że należało postanowić jak w sentencji.